

Luccib

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΖ'.

ΑΡΙΘ. — 52

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1906

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμιαν, κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ..... 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Κολωνίας ΠΟΛΥΚΑΡΙΠΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίης)
† Ὁ ἀρχιγραμματ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρότυπος εὐποιία — Διωγμὸς ὀρθοδόξων — Μνήμη τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίστει τελειωθέντων — Τεκμήρια ἀδελφικῆς συμπαθείας — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Ἀγγελίαι δικαστικά.

Ἐν Κων)πόλει τῇ 22 νοεμβρίου 1906.

Πρὸς τὴν ἐφορίαν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐθνικῶν Φιλανθρ. Καταστημάτων.

Σεβαστέ μοι πρόεδρε, Ἀξιότιμοι κύριοι,

ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΕΥΠΟΙΙΑ

Εἰς συμπλήρωσιν τῶν ὀλίγων λέξεων, δι' ὧν ἀκριβῶς ἐξηγγείλαμεν τὴν ὑπὲρ τῶν νοσούντων φιλάνθρωπον δωρεάν τῆς εὐγενοῦς τῶν Μαυρογορδάτων οἰκογενείας δημοσιεύομεν ἐν τῇ μετὰ χεῖρας τεύχει τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἐπεμψεν ἐπὶ τούτῳ πρὸς τὴν ἐφορίαν τῶν Ἐθνικῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων ὁ μέγας αὐτῶν εὐεργέτης κ. Θεόδωρος Α. Μαυρογοργάτος. Καὶ αἱ νέαι εὐποιίαι τοῦ οἴκου, εἰς ὃν ἀνήκει καὶ οὗ τὰς παραδόσεις συντηροῦσι καὶ διαφυλάττουσιν οἱ τοῦτον ἀποτελοῦντες νῦν, κινουσι πάντα εἰς ἔπαινον τῶν ποιουμένων τὰς ἡγεμονικὰς ταύτας δωρεὰς, οἷτινες οὐδεμίαν ἀμοιβὴν τῶν ἀγαθῶν πράξεων ἀπεκδέχονται, ἢ τὰς εὐχὰς τῆς ἀγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἡ ἐπιστολὴ ἐστὶν αὕτη·

Προσβίνω ν' ἀνακοινώσω ὑμῖν τὰ ὅσα ἐδήλωσα προφορικῶς τῇ Α. Θ. Πανηγυρίτῃ τῇ οἰκουμένικῇ πατριαρχῇ, ἐπισκεφθεὶς αὐτὴν τὴν παρασκευὴν, 17 τρέχοντος, καὶ ἅτινα ἔχουσιν ὡς ἀκολούθως·

Α'. Ὅτι ἡ σεβαστὴ μοι μήτηρ, πληροφορηθεῖσα ὅτι τὸ νῦν ἐν τοῖς Ἐθνικοῖς Φιλανθρωπικοῖς Καταστήμασιν, ὑπὸ τὸ ὄνομα Ζηφειροπούλειον τμήμα τῶν μολυσματικῶν εἶνε ἀνεπαρκὲς καὶ ἀκχετάλληλον, διότι

α) τίθενται συχνότατα ἐν αὐτῷ ἀσθενεῖς πολλοὶ καὶ πλείότεροι τοῦ ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων παραδεδεγμένου ἀριθμοῦ, συγχρόνως δὲ καὶ ἐξ ἀνάγκης νοσηλεύονται ἐν αὐτῷ, ἀδιακρίτως, ἅπαντες οἱ ἐκ διαφόρων τοιούτων ἀσθενειῶν πάσχοντες (τοῦθ' ὅπερ καὶ ἀντίκειται πρὸς τοὺς κανόνες τῆς ἐπιστήμης, λυπηρὼν πολλάκις ἐκ τούτου προκυπτόντων ἀποτελεσμάτων),

β') καὶ διότι, πρὸς τοῖς ἄλλοις, τὸ ἐν λόγῳ τμήμα εὐρίσκεται κείμενον παρὰ τῇ παθολογικῇ καὶ ταῖς λοιπαῖς κλινικαῖς, ὅπερ καὶ δὲν ἐπιτρέπεται

Ἐλκε τὴν ἀπόφασιν, ὅπως ἐν τῷ προβλεπομένῳ ἤδη ἐν Ἑπταπυργίῳ καταλληλοτέρῳ πρὸς τοῦτο χώρῳ, ἀνοικοδομήσῃ Νοσηλευτήριον, ἀποκλειστικῶς προωρισμένον διὰ τοὺς εὐλογιῶντας καὶ συγκείμενον ἐκ 48 κλινῶν δι' ἄνδρας καὶ γυναῖκας, ἐξ ὧν 26 κλινὴν προορισθῇσονται διὰ τοὺς ἀπόρους καὶ δωρεὰν νοσηλευομένους, αἱ δὲ ὑπολειπόμεναι 22 διὰ τοὺς εὐποροῦντας, ἐπὶ πληρωμῇ.

Ἡ σεβαστὴ μοι μήτηρ, ὡς ἐννοεῖται, θέλει συνάμα χορηγήσῃ καὶ τὴν ἐγκατάστασιν θερμάνσεως τοῦ νοσηλευτηρίου τούτου, ὅπερ καὶ θὰ οἰκοδομηθῇ συνωδᾷ τῷ σχεδίῳ τῷ ἐκπονηθέντι ἤδη ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Π. Φωτιάδου, τῇ συμπράξει, ἐπιμελείᾳ καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἀξιοτίμου καὶ σεβαστοῦ φίλου μου ἱατροῦ κ. Α. Καμπούρογλου πασᾶ, εἰς ὃν πλείστας ὅσας τοιοῦτου εἶδους χάριτας ὀφείλω.

Τὸ νοσηλευτήριον τοῦτο θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἐν μακρῇ τῇ λήξει γενομένου υἱοῦ τῆς καὶ ἀδελφοῦ μου Στεφάνου Α. Μαυροκορδάτου, εἰς μνήμην τοῦ ὁποίου ἀφιερῶται.

Β'. Ὅτι ἡ ἐν Παρισίοις παρεπιδημοῦσα ἀδελφὴ μου κ. Αἰκατερίνη Κ. Ζερβουδάκη, ἐπιθυμοῦσα ὅπως συντελεσθῇ ἡ Χειρουργικὴ κλινικὴ τῶν ἀνδρῶν, τῇ ἀνέγερσιν τῆς τελευταίας καὶ γνωστῆς ὑμῖν πτέρυγος, ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσίν μου λίρας ἀγγλικὰς 5000, ἡ κάλλιον εἰπεῖν, τὸ ἀναγκαῖον χρηματικὸν ποσὸν πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῆς ἐν λόγῳ πτέρυγος καὶ πρὸς ἐγκατάστασιν ἐν αὐτῇ τῶν πρὸς θερμάνσιν ἀπαιτουμένων μηχανημάτων ὡς καὶ τῶν συνήθων λοιπῶν διὰ τοὺς ἀσθενεῖς χρεωδῶν.

Ἡ πτέρυξ αὕτη μετὰ τινων ἐσωτερικῶν τροποποιήσεων—κίτινες καὶ ἐκρίθησαν ἀνγκαῖα παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὡς μέλλουσαι νὰ ἐξυπηρετήσωσι κάλλιον τὰς ἀνάγκας τῶν τε ἀσθενῶν καὶ τῶν Ἑθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων—θὰ παράσχη 40 ἐν συνόλῳ κλινὰς, ἐξ ὧν αἱ 20 θὰ ᾧσι διὰ τοὺς ἀπόρους καὶ δωρεὰν νοσηλευομένους, αἱ δὲ λοιπαὶ 20 διὰ τοὺς ἐπὶ πληρωμῇ εὐποροῦντας ἀσθενεῖς.

Ἡ ρηθεῖσα πτέρυξ θὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἐν μακρῇ τῇ λήξει γενομένου συζύγου τῆς ἀδελφῆς μου καὶ γαμβροῦ μου Κωνσταντίνου Γ. Ζερβουδάκη, εἰς οὗτινος καὶ τὴν μνήμην ἀφιερῶται.

Γ'. Ὅτι ἡ ἐν Λονδίῳ νύμφη μου Ζεννὴ Παντ. Μαυρογορδάτου μοὶ ἐχορήγησε τὸ ἀνγκαῖον χρηματικὸν ποσὸν πρὸς ἀνοικοδόμησιν (κατὰ τὸ ἐκπονηθέν ἤδη σχέδιον, ὅπερ ὀρίζει λουτρῶνα καὶ ἰδιαιτέρην διὰ μηχανημάτων θερμάνσιν) 4 οἰκίσκων ἐκ πλίνθων, καταλληλοτέρων ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς ἤδη ὑπάρχοντας

τοιούτους, οὓς κατὰ καιρὸν ὠκοδόμησεν ὁ αἰδίδιμος μέγας εὐεργέτης Ἀνδρέας Συγγρός, καὶ οὔτινες θὰ ᾧσι καὶ οὗτοι προωρισμένοι διὰ τοὺς εὐποροῦντας ψυχασθενοῦντας. Οἱ οἶκοι οὗτοι θὰ φέρωσι τὸ ὄνομα «Μαυρογορδάτειον».

Δ'. Ὅτι ἂν καὶ πρὸ πολλοῦ εἶχον κατὰ νοῦν ν' ἀνοικοδομήσω ἐγὼ, ἐν μέλλοντι χρόνῳ, τὸ Γηροκομεῖον, ἐπειδὴ ὅμως ἐπ' ἐσχάτων ἐνθέρμως μοι ἐξέφρασεν ἡ σεβαστὴ μήτηρ μου τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ὅπως ἀνοικοδομηθῇ τοῦτο ὅσον ἐνεστὶν ἐνωρίτερον, ἀπεφάσισα νὰ προβῶ νῦν εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν αὐτοῦ ἐν τῷ προβλεπομένῳ ἤδη ἐν Ἑπταπυργίῳ χώρῳ τοῦ ἄλλοτε Ὀρφανοτροφείου, κατὰ τὸ ἐκπονηθέν ἤδη σχέδιον τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Π. Φωτιάδου, τὸ παρὰ τοῦ προμηθεύοντος ἱατροῦ κ. Α. Καμπούρογλου πασᾶ ἐγκριθέν.

Τὸ Γηροκομεῖον τοῦτο θὰ περιέχῃ 200 ἐν συνόλῳ κλινὰς. Ἐκ τούτων 140 εἰσὶ προωρισμέναι διὰ τὸ τμήμα τῶν ἀνδρῶν (ἥτοι 100 διὰ τοὺς δωρεὰν γηροκομουμένους καὶ 40 διὰ τοὺς ἐπὶ πληρωμῇ), 60 δὲ διὰ τὸ τμήμα τῶν γυναικῶν (ἐξ ὧν 40 διὰ τὰς δωρεὰν γηροκομουμένας καὶ 20 διὰ τὰς ἐπὶ πληρωμῇ). Τὸ ποσὸν τῶν 200 τούτων κλινῶν θεωρῶ ἐπαρκές, ἀφοῦ ὁ ἀριθμὸς τῶν νῦν ἐν ταῖς Ἑθνικοῖς Φιλανθρωπικοῖς Καταστήμασι γηροκομουμένων ἀνέρχεται εἰς 93 ἄνδρας καὶ 34 γυναῖκας.

Τὸ Γηροκομεῖον τοῦτο (ὅπερ, ἐννοεῖται, θὰ ἔχῃ ἰδιαιτέρην ἐγκατάστασιν θερμάνσεως, συγκειμένην ἐκ τῶν τοῦ νεωτέρου συστήματος μηχανημάτων) θὰ περιέχῃ ἰδιαιτέρως αἰθούσας ὕπνου διὰ τοὺς ἐπὶ πληρωμῇ ἐν αὐτῷ ἐνδιατρίβοντας, θὰ οἰκοδομηθῇ δὲ εἰς τρόπον ὥστε, ἂν ποτε πρρουσιασθῇ ἡ ἀνάγκη καὶ ἂν τὰ οἰκονομικὰ μέσκα τῶν Ἑθνικῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων ἤθελον τὸ ἐπιτρέψει, νὰ ᾔναι δυνατόν ὅπως προστεθῇ ἐπ' αὐτοῦ, εἰς τὰ ἄνω, ἕτερον πάτωμα καὶ νὰ καταστῇ οὕτω διώροφον.

Τὸ Γηροκομεῖον τοῦτο, ὅπερ ἀφιερῶ εἰς τὸν ἀγαπητὸν μοι ἀδελφόν Παντολέοντα, θὰ φέρῃ τὴν ἀκόλουθον ἐπιγραφὴν:

Παντολέοντι Α. Μαυρογορδάτῳ

ἀγάπης τεκμήριον

ὁ ἀδελφὸς του Θεόδωρος

Ἐκτός δὲ τοῦ ὅτι, τὸσον ἡ οἰκοδομὴ αὕτη, ὡς καὶ αἱ ἄνω ἀναφερόμεναι λοιπαὶ, θὰ γίνωσι διὰ τοῦ ἡμετέρου ἀρχιτέκτονος, ἄνευ τῆς ἀναμίξεως ἢ τῆς συμπράξεως τῶν παρὰ τῶν Ἑθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων εἰς ταῦτα ἐντεταλμένων, προσθέτω ὑμῖν ὅτι, οἱ

μετὰ τῶν, ὡς εἴρηται, δωρεῶν συνδεόμενοι ὅροι καὶ περιορισμοὶ εἰσὶν οἱ ἀκόλουθοι:

1ον) Ἡ δαπάναις τῶν Ἑθνικῶν Φιλανθρ. Καταστημάτων ταυτόχρονος ἀνέγερσις Νοσηλευτηρίου μολυσματικῶν νοσημάτων, συγκειμένου ἐκ 16 κλινῶν (ἐξ ὧν αἱ 4 ἐπὶ πληρωμῇ) κατὰ τὸ καταρτισθὲν ἤδη σχέδιον, ὅπερ ἐπιφυλάσσομαι ἐν δέοντι χρόνῳ νὰ πέμψω ὑμῖν. Κατὰ τὸν προϋπολογισμόν, ὃν κατέχω, συμπεριλαμβανόμενα τὴν εἰδικὴν θέρμκυσιν, τὸν φωτισμόν, τὰς κλινὰς καὶ τὰ λοιπὰ χρειώδη, τὸ στήσιμον τοῦ εἰρημένου νοσηλευτηρίου δὲν θὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν λιρ. ὀθωμ. 1750.

Τὴν ὀριστικὴν ἀπαίτησίν μου ταύτην περὶ ἀνοικοδομήσεως, ἀντὶ τοῦ νῦν ἀκατάλληλου, νέου νοσηλευτηρίου τῶν μολυσματικῶν νοσημάτων (ὅπερ θὰ σύγκειται ἐκ δύο τμημάτων ἐξ ὧν τὸ ἐν τοῦλάχιστον δέον νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα Ζαφειροπούλειον) δικαιοῖ ἡ ἱερὰ ὑποχρέωσις, ἣν κατὰ καιρὸν εἶχε λάβει ἡ Ἐφορὰ τῶν Ἑθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων ἀπέναντι τῆς ἐν Μασσαλίᾳ κυρίας Στεφάνου Ζαφειροπούλου (συζύγου τοῦ ὁμωνύμου ἀοιδίμου μεγάλου ἑθνικοῦ εὐεργέτου) καὶ ἥτις προθύμως ἐχορήγησε τὸ ὑποδειχθέν αὐτῇ ποσὸν πρὸς ἀνέγερσιν ὠρισμένως τοῦ ἤδη ὑπάρχοντος. Οἰκοθεῖν δὲ νοεῖται, ὅτι ἂν τὸ ἤδη ὑπάρχον κτίριον ᾖναι ἀκατάλληλον διὰ κολλητικὰ νοσήματα, λίαν προσφόρως ἰδύναται ἡ Ἐφορὰ νὰ χρησιμοποιοῦται τοῦτο δι' ἄλλας ἀνάγκας.

2ον) Ἡ ἐκ νέου ὑφ' ὑμῶν κατασκευὴ τῶν φθαρέντων ἐπιχρισμάτων τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου πατώματος τοῦ ὑφ' ὑμῶν ἀνεγερθέντος τμήματος τῆς χειρουργικῆς κλινικῆς τῶν ἀνδρῶν, σὺν τῇ διαρρυθμίσει τῶν παρὰ τούτων τῆς προσόψεως τοῦ αὐτοῦ τμήματος εἰς τρόπον ὥστε τὰ ρηθέντα παρὰ τούτων νὰ φέρωσιν ἐξωτερικῶς τὸν αὐτὸν τύπον τῶν δύο πτερύγων, ἐσωτερικῶς δὲ νὰ δοθῇ εἰς τὰ δωμάτια τῶν νοσηλευμένων ὁ ἀπαιτούμενος φωτισμός καὶ ἀερισμός. Τὸ σύνολον τῆς ἐργασίας ταύτης δὲν θὰ ὑπερβῇ, ὡς καλῶς γνωρίζω, τὸ ποσὸν λιρῶν ὀθωμ. 300.

3ον) Νὰ ἀναλάβητε τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐντὸς τοῦ πρώτου ἑξαμήνου τοῦ προσεχοῦς ἔτους—τὸ βραδύτερον—δημιουργήσῃτε θέσιν ἀποκλειστικοῦ Συντηρητοῦ τῶν ἐν Ἑπταπυργίῳ ἐν γένει οἰκοδομῶν. Οὗτος θὰ διαμενῇ διχρῶς ἐκεῖ, ἐν ἰδιαιτέρᾳ κατοικίᾳ, ἣν θὰ οἰκοδομήσῃτε ἐπὶ τούτῳ καὶ ἥς τὸ σχέδιον, ὅπερ εἶναι ἤδη ἑτοιμον, ἐπιφυλάσσομαι νὰ σᾶς πέμψω ἐγκαίρως. Οὗτος θὰ ἔχῃ νὰ ἐπιβλέπῃ ὅλα τὰ κτίρια καὶ λοιπὰ, νὰ προνοῇ περὶ αὐτῶν καὶ νὰ προβάλῃ ἐγκαίρως εἰς τὴν ἐπιδιόρθωσιν πάσης τυχόν ἐπε-

χομένης εἰς αὐτὰ βλάβης. Τὴν θέσιν ταύτην—ἥτις θὰ χάριρ μισθὸν μηνιαῖον ἐκ λιρῶν ὀθωμανικῶν δέκα τοῦλάχιστον—ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει οὔτε ἡ Ἐφορὰ τῶν Ἑθνικῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων, οὔτε ἡ Μ. Ἐκκλησία θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ καταργήσωσιν, ἡ δὲ δημιουργία αὐτῆς συνεπάγεται καὶ τὴν ἐκ μέρους τῶν κατὰ καιροὺς ἐφόρων ὑποχρέωσιν ὅπως, ἐν περιπτώσει παύσεως ἢ παραιτήσεως τοῦ συντηρητοῦ ἢ ἄλλης παρομοίας περιπτώσεως, διορισθῇ, ἐντὸς μηνός, τὸ βραδύτερον, καὶ δυνάμει τακτικοῦ διαγωνισμοῦ, ἕτερος τοιοῦτος, εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ παυθέντος ἢ παραιτηθέντος. Ἡ θέσις τοῦ συντηρητοῦ ἀποτελεῖ, τὸ κατ' ἐμὲ, ὑπόργημα πρώτης ἀνάγκης, λέγω δὲ τοῦτο ἀποβλέπων πρὸς τὸ ἴδιον τῶν Ἑθνικῶν Φιλανθρ. Καταστημάτων συμφέρον.

Ἐγκλείστως τῇ παρούσῃ πέμψω ἡμῖν Κανονισμόν περιέχοντα τὰς γενικὰς διατάξεις τὰς ἀφορώσας τὸν ἐν λόγῳ ὅρον μου. Τὸν κανονισμόν τοῦτον εἰμὶ πρόθυμος νὰ συζητήσω ἐν ταῖς λεπτομερείαις αὐτοῦ, μεθ' ἑνὸς τῶν ἡμετέρων συναδέλφων, καὶ ἀποδέχομαι ἐκ προοιμίου πᾶσαν δικαίαν προσθήκην ἢ ἀφαίρεσιν, ἣν ἀπὸ κοινοῦ ἠθέλομεν θεωρήσει χρήσιμον.

4ον) Δυνάμει πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ σιγillώδους γράμματός, ὅπερ ἐπιδοθήσεται μοι, θὰ ἀναλάβητε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διατηρήσῃτε ἐσχαί τὰς ὡς ἂνω ἀναφερομένας οἰκοδομὰς μετὰ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν, ὡς καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ χρησιμοποιοιθῶσιν ἀποκλειστικῶς αὗται δι' οὓς ἀνεγερθήσονται σχετικὰ σκοποὺς, μὴ ἐπιτρεπομένης, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ, τῆς τοποθετήσεως ἐν ἐκάστῃ αὐτῶν ἀριθμοῦ ἀσθενῶν ἢ γερόντων ἀνωτέρου τοῦ προβλεπομένου, συνάμα δὲ ὅτι καὶ αἱ κατὰ καιροὺς Ἐφοραὶ δὲν θὰ δικαιῶνται νὰ ὀρίζωσι πληρωμὴν ἡμερησίαν καὶ κατ' ἄτομον ὑπερβαίνουσαν, διὰ μὲν τοὺς εὐλογιώντας καὶ τοὺς ἐκ κολλητικῶν νοσημάτων ἐπὶ πληρωμῇ νοσηλευομένους τὰ γρόσια 18 κατ' ἀνώτατον ὅρον καὶ κατὰ κλίνην, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ χειρουργικῇ κλινικῇ τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ πληρωμῇ νοσηλευομένους ἢ ἡμερησίᾳ πληρωμῇ ἔσται ἴση πρὸς ἐκείνην, ἥτις νῦν καταβάλλεται δι' ἐκαστὴν τοιοῦτου εἴδους κλίνην.

Πρὸς τοῦτοις, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς οἰκίσκους πρὸς περίθαλψιν τῶν ψυχασθενούντων, τὸ πρὸς τοῦτο μηνιαῖον ἐπίδομα δὲν θὰ ὑπερβαίνει κατ' ἀνώτατον ὅρον τὰς λιρ. ὀθωμ. 10 κατ' ἄτομον, ὁ δὲ ἐν γένει ὁρισμός τῶν τιμῶν ἐκάστης κλίνης ὅλων τῶν τμημάτων ἔσται γενικός δι' ὅλους καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως.

Προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἐπὶ πληρωμῇ εἰς τὸ Γηροκομεῖον εἰσαχθησομένων, τὰ παρὰ τῶν Ἑθν. Φιλαν-

θρ. Καταστημάτων εἰσπραχθησόμενα ἐπὶ τοῦ προκειμένου δικαιώματα θὰ ᾧσι τὰ ἀκόλουθα: εἴτε λίραι ὀθωμανικαὶ 50 ἐφ' ἑκατὸ καὶ κατ' ἄτομον, εἴτε λίρας ὀθωμ. 10 ἐτησίως καὶ ἐπίσης κατ' ἄτομον, μὴ δικαιοσύνης τῆς Ἐφορίας νὰ δέχεται ἀνεξαιρέτως ἐν τῷ Καταστήματι τούτῳ πρόσωπα μὴ συμπληρώσαντο ἤδη τὸ ἐξηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐκτὸς ἐὰν ταῦτα πάσχουσιν ἐκ χρονικοῦ νοσήματος, τοῦθ' ὅπερ θὰ πρέπη καὶ νὰ διαπιστωθῇ καταλλήλως.

Ἐν τέλει, καὶ μετὰ τῶν ὁρῶν καὶ περιορισμῶν τούτων, δέον νὰ συμπεριληφθῇ καὶ ὁ ἀκόλουθος, ἥτοι ἡ ἐκ μέρους τῶν κατὰ καιροὺς ἐφόρων τῶν Ἐθν. Φιλ. Καταστημάτων υποχρέωσις νὰ σεβασθῶσι πάντα ὅσα ἀναφέρω ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ περὶ τοῦ συντηρητοῦ τῶν κτιρίων τῶν Ἐθν. Φιλ. Καταστημάτων.

Παρακαλῶν ὅπως εὐχεστούμενοι μοὶ δηλώσητε ὅσον ἔνεστι ταχύτερον, ἐὰν ἀποδέχησθε (ὡς ἐλπίζω) ἢ οὐ, τὸ περιεχόμενον τῆς παρούσης μου,

Διατελῶ μετὰ πλείστης ὑπολήψεως

ΘΕΟΔΩΡΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ.

ΔΙΩΓΜΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

Μόλις ἐξετυπώθη ἡ ἐν τῷ φύλλῳ τῆς παρασκευῆς ἀναγινωσκομένη ἐκ Μελενίκου θλιβερά εἰδησις τοῦ φόνου τρίτου ὀρθοδόξου ἐντὸς δεκαοκτῶ ἡμερῶν, καὶ ἐλήφθη ἡ παρὰ πόδας ἐκ Δράμας ἐπιστολή. Ταύτης ἀντικείμενον νέα θλιβερά εἰδησις φόνων νέων, διαπραττομένων ὑπὸ τῶν αὐτῶν ληστανταρτικῶν ἐν Μακεδονίᾳ συμμοριῶν, τῶν ἐξωθεν ἐπιτρεχουσῶν τὴν τλήμονα ταύτην ἐπαρχίαν, ὅπως ἐκδιώσῃ τοὺς μὲν ὀρθοδόξους ἵνα προσχωρήσωσιν εἰς τὸ βουλγαρικὸν σχίσμα, τοὺς δὲ ὁμογενεῖς, ὅσους ἐπὶ τρεῖς σκοτεινῶν χρόνων ἡ νάγκασε νὰ διαφθείρῃ τὴν πάτριον ἡμῶν γλῶσσαν, ν' ἀρνηθῶσι τέλει τὴν ἐθνικότητα αὐτῶν τὴν ἐπιφανῆ, ἐφ' ἣ τοσοῦτους αἰῶνας ἐσεμνύνοντο.

Ἐξακολουθεῖ τῶν ὀρθοδόξων τούτων ὁ διωγμὸς ἐν πολλαῖς ἐπαρχίαις καὶ, ἐνῷ ὁ νικηφόρος αὐτοκρατορικός στρατὸς πολλαχοῦ τιμωρὸς ἐπέρχεται τῆς κακουργίας τῶν ἐξωθεν ἐπιδρομέων σχισματικῶν, νέοι ἐξωθεν προσέρχονται τὴν εὐανδρόθεσαν χώραν λεηλαποῦντες καὶ ζητοῦντες ἵνα ἐλαττώσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν τῇ μητρὶ Ἐκκλησίᾳ προς-

κειμένων, τῶν τῇ κραταιᾷ βασιλείᾳ πιστῶς ἀφωσιωμένων. Ἀλλὰ, ζῇ Κύριος ὁ βρέχων ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.

Ἐπ' αὐτὸν ἐλπίδας σωτηρίας στηρίζουσιν οἱ ἀδικούμενοι καὶ πάσχοντες, οἱ διωκόμενοι καὶ πατέρων ὀρφανίζόμενοι, προσδοκῶντες βοήθειαν ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς. Ἐμμένοντες εἰς τὴν ἀγίαν θρησκείαν τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ στερρῶς ἐχόμενοι τοῦ καθήκοντος τῆς πρὸς τὸ βασίλειον κράτος ἀφοσιώσεως, πολλὴν ἐπεδείξαντο καρτερίαν ἀπὸ τετραετίας ἐξαντλήσαντες τὰ τῆς ὑπομονῆς ὅρια. Εἰ δὲ καὶ που, ἔνεκα τοῦ συναισθήματος τῆς αὐτοσυντηρησίας, ἀντέταξαν θαυμασίαν ἀμυναν οἱ πάσχοντες ὁμογενεῖς ὀρθόδοξοι, φοβίσαντες τοὺς θρασυδείλους κακούργους, ἀλλ' ὕλίκως ζημιούμενοι καὶ τῶν βιοποριστικῶν ἐργασιῶν ἀμελοῦντες κινδυνεύουσιν ἐνταῦθα μὲν νὰ δυστυχήσωσιν, ἀλλὰ τοῦ δὲ νὰ καταλείπωσι περιουσίας ἀπροστατευτούς. Σωτηρίας ἐλπίδας εἰς τὸν Θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν ἐρείδοντες, προσδοκῶσιν ἀπὸ τῶν ἀναλαβόντων νὰ μεταρρυθμίσωσι καὶ βελτιώσωσι τὴν κατάστασιν αὐτῶν βελτίωσιν αὐτῆς ἀληθῆ καὶ πραγματικὴν ἐπὶ τὰ κρείττω μεταβολήν. Οἱ ἀναλαβόντες τὴν μεταρρύθμισιν ἀνήκουσιν εἰς ἔθνη πεπολιτισμένα καὶ ὡς βουλευφόροι ἐν τοῖς ἔθνεσι τούτοις οὐδέποτε δύνανται ν' ἀρνηθῶσιν ὅτι ἡ πρὸς τοὺς κακούργοις ἀνοχὴ προσάπτει κηλίδα εἰς τὸν πολιτισμὸν τοῦ Κ' αἰῶνος, ἐγκολάπτει στίγμα εἰς τὴν φιλανθρωπίαν.

Παναγιώτατε δέσποτα,

Μετὰ λύπης γνωρίζω τῇ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ ὅτι ἐσπευσμένως κληθεὶς ὑπὸ τῶν χριστιανῶν μου τοῦ τμήματος Δράμας καὶ ἐλθὼν ἐκ τοῦ τμήματος Ζίχνης, ὅπου περιώδευον, στηρίζων εἰς τὰ πάτρια τοὺς καθ' ἐκάστην ὑπὸ τῶν πολυαρίθμων κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα βουλγαρικῶν συμμοριῶν ἀπειλουμένους καὶ κινδυνεύοντας ὀρθοδόξους, ἤκουσα ὅτι βουλγαρικὴ συμμορία, εἰσελθοῦσα τὴν νύκτα τῆς 21 νοεμβρίου εἰς τὸ πολυπαθὲς χωρίον Βώλακα, ἔθηκε τὸ πῦρ διὰ δυναμίτιδος καὶ ἄλλων εὐφλέκτων ὑλῶν εἰς τὴν ὀρθόδοξον συνοικίαν ἀρξαμένη τοῦ ἀπαισίου ἔργου τῆς ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ πιστοῦ ἐκεῖ εἰς τὰ πάτρια Τρύφωνος Στογιάννη, ἵνα κατακαύσωσι τὸν πολυμελῆ τοῦτον ὀρθόδοξον οἶκον, καὶ

κατόπιν ἄλλους δευτερεύοντας. Ὁ δυστυχὴς Τρύφων μετὰ τῶν τεσσάρων θυγατέρων του καὶ τοῦ υἱοῦ του, οὕτινος τοὺς γάμους πρὸ τριῶν μόλις ἡμερῶν εἶχε τελέσει, μόλις κατώρθωσε νὰ σωθῇ ἀκλ' ἡ οἰκία του κατεκῆ καὶ δύο δὲ ἄλλαι οἰκίαι διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου ἐγένοντο παρανάλωμα τοῦ πυρός, καὶ ἂν μὴ ἐκ τοῦ παρακειμένου φυλακείου ἔσπευδεν ὁ στρατὸς καὶ κατεδίωκε ὅλαι αἱ οἰκίαι τῶν ὀρθοδόξων καὶ αὐτοὶ οὗτοι οἱ χριστιανοὶ μας θὰ κατεκαίοντο ἀπανθρώπως. Μετέβησαν ἀξιώματικοὶ τινες καὶ εἶδον τὰ καπνίζοντα ἐρείπια, ἀλλ' οἱ ἐκεῖ χριστιανοὶ μας μετὰ πικρίας καὶ ἀπελπισμοῦ εἶδον ὅτι οὐδὲ ἓνα λόγον παρήγορον ἀπνύθινέ τις πρὸς αὐτούς. Ἐκτὸς τῶν προχείρων σκεπασμάτων καὶ τῶν πρώτων βοηθειῶν, ἃς ἡ φιλανθρωπία τῶν ἐνταῦθα ὁμογενῶν μας παρέχει νῦν αὐτοῖς, ζητοῦσιν οἱ δυστυχεῖς οὗτοι καὶ ὅλοι οἱ ἐκεῖ ὀρθόδοξοι προστασίαν παρὰ τῆς μητροπόλεως μου καὶ παρὰ ταῖς ἀρχαῖς· μετὰ πολλοῦ δὲ θάρους, ὅπερ παρέχει μοι ἡ συναίσθησις ἀνεπιλήπτου πολιτείας μου καυχῶμαι ὅτι ἡ ἐνταῦθα παρουσία μου ἐξησφάλισε καὶ ἐξασφαλίζει τὰ τιμιώτατα, τῶν καθεστώτων. Παρακαλῶ, Παναγιώτατε, ὅπως μίαν ὥραν τάχιον κατορθωθῇ νὰ προασπίζω καὶ προστατεύω ἐνεργῶς τοὺς χρεῖας μεγίστης προστασίας καὶ παρηγορίας ἔχοντας ὀρθοδόξους χριστιανούς μου. Μετὰ σεβασμοῦ ὑποδιατελῶ

Ἐν Δράμα τῇ 29 νοεμβρίου 1906

ὁ ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός

† Ὁ Δράμας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΕΝ ΕΥΣΕΒΕΙ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ ΤΕΛΕΙΩΘΕΝΤΩΝ

Συνεχίζομεν τὴν ἀναγραφὴν τῶν ἐπὶ τοῖς ὑπὲρ πίστεως θανούσι τελουμένων μνημούνων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, σημειοῦντες ὅτι, καίτοι βραδέως, πολλαὶ τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν ἱερῶν μητροπόλεων ἐπιτελοῦσιν ἱερὸν καθήκον πρὸς τὴν ἀγήρω μνήμην τῶν οὕτω θανόντων, ἄξιαι μνηστέου οὔσαι, ὡς εἰσὶν ἄξιοι μνήσεως αἰωνιζούσης οἱ τὴν ζωὴν τὴν μετὰ σώματος θυσιάσαντες ὑπὲρ τῆς ἀγίας διδασκαλίας τῆς ὀρθοδόξου Ἑκκλησίας. Ἀξιὴ τιμητικῆς ἀναγραφῆς αἱ μητροπόλεις καὶ κοινότητες, αἱ τιμήσασαι τὴν ἀλησμόνητον μνήμην τῶν ἐν πίστει διὰ πυρός καὶ σιδήρου τελειωθέντων, ὧν πρέπει νὰ μνημονεύσιν οἱ κληρικοὶ καὶ λαϊ-

κοὶ οἱ θαυμάζοντες καὶ γεραίροντες τὴν ἀρετὴν τῶν πρὸς Κύριον μεταστάντων, καὶ πανηγυρικῶς ἐν ναοῖς ἱεροῖς δέον νὰ προβάλωσιν εἰς τοὺς ζῶντας τὴν κατὰ τὸ δυνατόν μίμησιν τῆς ἐπιφανεστάτης πρὸς τὴν ἀληθῆ πίστιν ἀφοσιώσεως τῶν μακαρισθέντων, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, διότι καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν ἐπαγγελίαν τῶν ὀρθοδόξων ἐλλήνων ἀριπρεπῶς ἐτίμησαν καὶ δι' αὐτῶν ἐδοξάσθη καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ὁ τῆς Ἑκκλησίας αἰώνιος δομήτωρ καὶ νυμφίος.

Ἐκ νεωτέρων ἐπιστολῶν μαθόντες ἀναγράφομεν τὸ μνημόσυον τὸ τελεσθὲν ἐν **Κίῳ** τῆς μητροπόλεως Νικαίας πανηγυρικῶς τῇ 26 νοεμβρίου λήξαντος, τὸ συγκινήσαν τοὺς ὀρθοδόξους ὁμογενεῖς, οὔτινες καὶ ἄλλως ἐπεδείξαντο τὸν πλοῦτον τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλογενῶν καὶ φιλανθρώπων αἰσθημάτων, ἀναζωπυρρῶν κατὰ πᾶσαν ἐορτὴν ἀρετῆς, οἳ εἰσὶ τὰ τοιαῦτα ἱερὰ μνημόσυνα—Ἐγκρίτως ἡμῖν ἐπίσης ἡγγέλθησαν τὸ τελεσθὲν ἐν **Κιρτσόβῳ** τῆς μητροπόλεως Δεβρῶν καὶ Βελισσοῦ τῇ 21 νοεμβρίου, πανδήμως, ἱεουργούντος, ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῶν ἀγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Βελισσοῦ καὶ Δεβρῶν κ. Πολυκάρπου μετὰ τοῦ κλήρου παντός—καὶ τὸ ἐν **Βελεσόδοις**, αὐθήμερον ὑπὸ τοῦ αἰδεσμ. οἰκονόμου καὶ ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου πρεσβυτέρου κ. Δημητρίου—ἡγγεῖλε δὲ καὶ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Προικοννήσου τὸ τελεσθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἐν **Μαρμαρᾷ**, συλλειτουργούντων ὀκτὼ πρεσβυτέρων, ἱερὸν μνημόσυον, ἐν ᾧ καὶ λόγον ἀπήγγειλεν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Τιμίου Προδρόμου, λαβόντος ἐν τέλει τοῦ μνημοσύνου μέρος καὶ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου πρώην Ἰωαννίνων κ. Σωφρονίου· καλὸν δὲ λόγον μετὰ τὴν τελετὴν ἀπήγγειλε καὶ ὁ ἐλλόγιμος ἐν Μαρμαρᾷ διδάσκαλος κ. Σπ. Νεστορίδης—Περὶ δὲ τοῦ ὑπὸ τῆς μητροπόλεως Καλύμνου καὶ Λέρου τελεσθέντος σημειοῦμεν, χάριν ἀκριβείας, ὅτι μόνον ἐν **Καλύμνῳ** συγκινητικώτατον ἐτελέσθη τὸ τῶν ἐν πίστει τελειωθέντων μνημόσυον τῇ 15 ὁκτωβρίου, λειτουργούντος τοῦ πανιερ. μητροπολίτου κ. Γερμανοῦ, ὃς ἐπὶ τούτῳ ἱεουργήτει καὶ ἐν Λέρῳ, κατ' ἀξίωσιν τῶν εὐσεβῶν τῆς νήσου κατοίκων—Ἐν πᾶσιν ἐμνημονεύθησαν τὰ ὀνόματα τῶν αἱματόστακτον εὐρόντων τέκνων ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ, ὡς καὶ τὸ τοῦ ἀειμνήστου Φωτίου μητροπολίτου Κοριτσᾶς, καὶ καταλλήλως ὑπὸ κηρύκων καὶ ποιμένων καὶ διδασκάλων ἐξήρθη ἡ θυσία ἡ ὑπὸ τῶν θυμάτων εἰς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν προσενηχθεῖσα καὶ παρ' μυθήθησαν οἱ ἐπιζῶντες συγγενεῖς τῶν θανόντων γινώσκοντες καὶ βλέποντες ὅτι ἡ ζωὴ γενεὰ καὶ ἐκεί-

νους τιμᾶ καὶ περὶ τῶν ἐπιζώντων μεριμνᾷ, θεοδίδακτος οὖσα, κατὰ τὸ ἀποστολικόν, εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους.

ΤΑ ΤΕΚΜΗΡΙΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΙΚΗΣ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΣ, ἅπερ ἀπὸ τεσσάρων ὅλων μηνῶν ἀναγράφωμεν διὰ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας», τιμῶντες τοὺς ἐπιδεικνυμένους αὐτὰ, συνεχίζονται παρ' ἡμῖν ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν, τῇ καθοδηγίᾳ καὶ συμβουλῇ καὶ παρκαλεῖται τῶν κατὰ τόπους ἱερῶν μητροπόλεων καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν. Ἐκείναι καὶ αὗται εὐχερὲς οὕτως ἐπιτελοῦσιν ἔργον, διότι οἱ ὁμογενεῖς ἐφάνησαν αἰέποτε πρόθυμοι νὰ σπεύσωσιν εἰς ἀρωγὴν τῶν πασχόντων ὑπὲρ εὐγενοῦς ιδέας, μία δὲ προτροπὴ δύναται νὰ ἐπιτελέσῃ μέγα τι. Οὕτως ἐκ **Κίου** τῆς μητροπόλεως Νικαίας ἀγγέλλουσιν ἡμῖν ὅτι συνδρομὰ διενεργήθησαν ἄχρις 70 ληρῶν τουρκικῶν—ἐκ **Καλλιουπόλεως** ἀπεστάλησαν 2594 γρόσια—ἐκ **Καλύμνου** 320 φράγκα—ἐκ **Κοτυαίου** (Κιουτάχικς) 1512 γρόσια καὶ—ἐκ **Μαρουαῖ** 1483, ὧν τὰ 432 προσήνεγκεν ὁ σεβ. μητροπολίτης πρῶν Ἰωαννίνων κ. Σωφρόνιος, τὰ δὲ λοιπὰ αἱ κοινότητες Ἀφουσίς καὶ τινε τῶν ἐπὶ τῆς Προκονήσου χωρίων, ἅπερ οἰκονομικῶς διατρέχουσι περίοδον ὅχι καλὴν. Καὶ ἐν τούτοις καὶ ταῦτα καὶ ὅσα ἄλλα χωρία καὶ κῶμαι, εἰς ἐτέρας ἀνήκουσι μητροπόλεις, ἐπεδείξαντο εὐγενῆ πρὸς τοὺς πρόσφυγας κισθήματα, καθίστανται καὶ τῆς κοινῆς ὑπολήψεως ἄξια καὶ τὰς εὐλογίας τοῦ οὐρανοῦ πατρὸς ἐπισπῶνται καὶ τὰς εὐχὰς τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας. Ταῦτα δὲ προβάλλουσιν ἑαυτὰ φιλογενείας καὶ φιλανθρωπίας ὑπογραμμὸν εἰς ἐτέρας ὁμογενεῖς κοινότητες, δυναμένας μὲν ἀλλ' ἀναβαλλούσας νὰ ἐκπληρώσωσι τὸ πρὸς τοὺς πάσχοντας καθήκον, οὗ τὴν πραγμάτωσιν οὔτε κυβερνήσις τις ἀπαγορεύει, οὔτε διάταξις τις ἢ νόμος δύναται νὰ ἐμποδίσῃ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὑπογραμμὸς καθήκοντος.—Ὑπὸ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Διδυμοτείχου κ. Φιλαρέτου ἀπεστάλησαν ἐξ εἰσφορῶν τῶν εὐσεβῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ὁμογενῶν 500 φράγκα, ὡς βοήθεια τῷ ἐθνικῷ ταμείῳ καθ' ὃς ἡ Ἐκκλησία διατρέχει νῦν ὀδυνηρὰς ἡμέρας. Μητροπολίτης καὶ ἐπαρχιωταὶ ἀπέδειξαν ἑαυτοὺς ἀξίους οὐχὶ ἐπαίωνων, οὓς ἄλλως τε πάντες ἀπονέμομεν αὐτοῖς, ἀλλὰ τῆς πρώτης τάξεως ἐν μέσῳ τῶν ὁμογενῶν

τῶν κατανοούντων τὸ πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν ἱερὸν χρέος αὐτῶν. Μόναί αἱ ἱεραὶ μητροπόλεις Διδυμοτείχου καὶ Μογλενῶν ἀπέστειλαν αὐθόρμητοι τὴν λογίαν αὐτῶν, μέχρι σήμερον ἀλλὰ πεποίθαμεν ὅτι οὐδὲ θέλουσι μείνει μόναι εἰς τὴν λαμπρὰν πραγμάτων τῆς ἱερᾶς ταύτης ὀφειλῆς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἥτις πρέπει νὰ ἐνισχύῃ παντὶ σθένει τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς προκινδυνεύοντας καὶ πάσχοντας, ἐνισχυομένη παντὶ τρόπῳ ὑπὸ τῶν μὴ πασχόντων.

Συλλυπητήρια τῇ Α. Θ. Παναγιότητι.

Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ μακαρίτου Σταματίου Δεβετζή, ἀδελφοῦ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, συνελυπήθησαν αὐτῷ τηλεγραφικῶς οἱ μακαριώτατοι πατριάρχαι Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανὸς καὶ πρῶν Ἱεροσολύμων κ. Νικόδημος—ἡ Α. Ὑψ. ὁ ἐκ τῶν γαμβρῶν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σουλτάνου Φερῆτ πασᾶς ἐπὶ ἐπισκεπτηρίου δι' ὀλίγων λέξεων ἐκδηλοῦσιν εὐγένειαν ψυχῆς—δι' ἐπισκεπτηρίων ἐπίσης ὁ ἐξοχ. πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας, ὁ Α' γραμματεὺς καὶ ὁ ἀρχιεοφύλαξ τῆς αὐτῆς πρεσβείας, ὁ ἐξ. ἐπιτετραμμένος τῆς Μ. Βρετανίας ὡς καὶ ὁ Α' διερμηνεὺς τῆς Ἀγγλικῆς πρεσβείας—ὁ ἐξ. πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος, δι' ἰδίου ἀπεσταλμένου—ὁ ἀδελφὸς τῆς Α. Ὑψ. τοῦ Μ. βεζίρου Σουρεγιὰ βέης δι' ἀπεσταλμένου—οἱ σεβασμ. μητροπολίται Ἐφέσου, Θεσσαλονίκης, Ἰωαννίνων, Προύσης, Τραπεζοῦντος, Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης, Μυτιλήνης, Διδυμοτείχου, Μελενίκου, Σάμου, Βιζύης, Γανοχώρας, Μογλενῶν, Βοδενῶν, Σεβιδίων-Κοζάνης καὶ Βελλᾶς καὶ ὁ θεοφ. ἐπίσκοπος Μετρῶν δι' ἐπιστολῶν—ὁ ἐρίτιμος διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς Λαωνικῆς Πίσσεως κ. Βλανσεναι—ὁ πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας κ. Παρθένιος Ἀκύλας—οἱ ἐξοχ. Ἀλεξ. Μαυρογενῆς βέης καὶ Παυλάκης Φενερλής πασᾶς, ἡ σεβαστὴ κυρία Ἐλένη Γ. Ζαρίφη, ἡ κυρία Θερεσία Βλαστοῦ, ὁ ἐρίτιμος τραπεζίτης κ. Εὐστ. Εὐγενίδης καὶ πολλοὶ τῶν ἐν τοῖς προκτατοῖς καὶ ταῖς ἐπαρχίαις ὑπαλλήλων καὶ λογάδων καὶ τῶν τὰ κοινὰ πρακτούντων, οἱ μὲν δι' ἐπιστολῶν, οἱ δὲ διὰ τηλεγραφημάτων καὶ ὀλίγοι δι' ἐπισκεπτηρίων.

Ἀπολυτήριον.—Ἐνεκρίθη συνοδικῶς ἵνα χορηγηθῇ τὸ κανονικὸν ἀπολυτήριον τῷ θεοφιλ. ἐπισκόπῳ Κλαυδίουπόλεως κ. Μιχαήλ, αἰτησάμενῳ τοῦτο ἕνεκα τῆς ὑπὸ τὸν πατριάρχ. ἀποστολικὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας τούνηθεν ὑπηρεσίας, εἰς ἣν ἐκλήθη.

Ὀνοματικά ἐορταί.—Τῇ παρελθούσῃ πέμπτῃ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἡ Α.

Θ. Π. ἤρξατο τὰ δέοντα διὰ τοῦ πανοσιολ. Μ. ἀρχιεπισκόπου τοῖς ἄγουσι τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἑορτὴν κκ. Α. Κοπάση ἐφέντη, μέλει τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, καὶ Α. Παπαδιαμαντοπούλῳ, τῷ νέῳ παρ' ἡμῖν γενικῷ προξένῳ τῆς Ἑλλάδος—τῇ δὲ παρασκευῇ, 1 δεκεμβρίου, μνήμῃ τοῦ ἐν ἁγίοις Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος, συνεχάρη τηλεγραφικῶς τῷ ἑορτάζοντι πανιερ. μητροπολίτῃ Διδυμοτείχου.

Μητροπόλις Καστορίας.—Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, μετὰ βραχείαν ἐν Θεσσαλονικῇ διατριβὴν, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Καστορίας κ. Γερμανός.

Ἐπισκέψεις.—Τῇ κυριακῇ, 26 νοεμβρίου λήγοντος ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐπεσκέψατο κατ' οἶκον τοὺς σεβασμ. μητροπολίτας Ἰκονίου κ. Ἀθανάσιον, Κοριτσᾶς κ. Γερβασίον καὶ Γρεβενῶν κ. Ἀγαθάγγελον, εἶτα δὲ τὸν πανιερ. ἀρχιεπίσκοπον Σιναίου κ. Πορφύριον.

Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ.—Σήμερον ἐτέλεσε τὴν ἑορτὴν αὐτοῦ ὁ Ἐκκλησιαστ. Μουσικὸς Σύλλογος, ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, χοροστατοῦντος τοῦ προέδρου αὐτοῦ σεβ. μητροπολίτου Σισανίου κ. Σερχφεῖμ, ἐκκλησιαζομένων δὲ ὀλίγων μελῶν αὐτοῦ.

Ἑλλ. κοινότητες ἐξωτερικοῦ.—Προϊστάμενος τῆς ἐν Ρουσσουκίῳ ἑλλην. ὀρθοδόξου κοινότητος διωρίσθη ὁ πανοσιολογ. ἀρχιμ. κ. Εὐγένιος Πετούλης, τέως προϊστάμενος τοῦ ἐν Καλαφατίῳ ἑλλην. ναοῦ.

Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας

Κήρυγμα τοῦ θεοῦ λόγου.—Ἐκ τοῦ πατριαρχικοῦ γραφείου Ἀλεξανδρείας ἤρξατο δημοσιευόμενον πρόγραμμα τῶν κατὰ πᾶσαν κυριακὴν τῆς διανομένης τῶν Χριστουγέννων νηστείας κηρυττόντων τὸν θεῖον λόγον πρὸς ταῖς ὀρθοδόξους ἐν Αἰγύπτῳ κοινότητες.—Ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ ἁγίου Νικολάου (Καίρου) ἀναγράφεται κηρύξων ὁ πανιερ. μητροπολίτης Χαλεπίου κ. Νεκτάριος—ἐν Χαρτοῦμ ὁ πανοσιολ. ἀρχιμανδρίτης κ. Γεννάδιος Γιανναγκᾶς—ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (ἐν τῷ ναῷ τῆς Κοιμήσεως) ὁ πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Ἡλίας—ἐν Μίνιᾳ ὁ πανοσιολ. πρωτοσύγκελλος κ. Χριστοφόρος—ἐν Πόρτ-Σαήτ ὁ πανοσιολ. πρωτοσύγκελλος κ. Πολύευκτος—ἐν Δαμιέττῃ ὁ αἰδεσ. πρεσβύτερος κ. Νικόλαος—ἐν Ραυλίῳ (ἐν τῷ ναῷ τοῦ προφήτου Ἡλίου) ὁ αἰδεσμ. πρεσβύτερος κ. Ἰωάννης Νεαμονιτάκης—ἐν Σουέζ ὁ ὁσιολογ. διδάσκαλος κ. Δ. Μαμαλίγας—ἐν Ζαγαζικίῳ ὁ ιερολ. διάκονος κ. Γεράσιμος—ἐν Μιχάλα-Κεμπὶρ ὁ ιερολ. διάκονος κ.

Παρθένιος—καὶ ἐν Ζεῦτοῦν ὁ ὁσιολογ. γραμματεὺς τοῦ Πατριαρχείου κ. Δημ. Καλλίμαχος.—Ἐλλείπει ἐκ τοῦ προγράμματος τὸ ὄνομα τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Τριπόλεως κ. Θεοφάνους.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος

Κήρυγμα.—Διωρίσθη ἱεροκέρυξ Ἀρτης, χηρευούσης τοιοῦτου, ὁ τέως ἱεροκέρυξ τῆς ἐπισκοπῆς Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Πολύκαρπος Συνοδινός, ἐκ τῶν ἀρχαίων τροφίμων τῆς ἱερᾶς ἐν Χάλκῃ θεολογ. σχολῆς.

Νεοὶ ἀρχιερεῖς.—Περὶ τὰ μέσα τοῦ νοεμβρίου ἀνεχώρησεν εἰς τὰς θεοθεν λαχούσας αὐτοῦ ἐπαρχίας οἱ ἄρτι χειροτονηθέντες πανιερ. ἐπίσκοποι Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ. Γερμανός (εἰς Τρίπολιν) καὶ Χαλκίδος κ. Παντελεήμων.

Εὐποιᾶς ἔργα.—Τῇ 6 τοῦ νοεμβρίου ἐτελέσθησαν ἐπισήμως τὰ ἐγκαίνια τῶν ἐν τῷ Ἱεροδιδασκαλείῳ ἀρτισυστάτων δημοτικῶν σχολείων ἀρρέων καὶ θηλέων χάριν τῶν προσφύγων. Ἀποτελοῦνται ἐκ τεσσάρων τάξεων—οἱ διδάσκοντες δύο διδάσκαλοι καὶ δύο διδασκάλισαι εἰσὶν ἐκ τῶν προσφύγων.—Ἡ πρὸς ἱδρυσιν οἴκου τῶν ἀκομμάτων ἐπιτροπεία, ἐργαζομένη ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Ἀθηνῶν, προχωρεῖ εἰς πραγμάτωσιν τοῦ χριστιανικοῦ τούτου ἔργου. Συνελέγησαν ἐξακισχίλια δραχμαὶ μέχρι σήμερον, ἐξασφαλίσθη, δὲ καθὰ μηχανομεν, ἐτησίᾳ πρόσδοδος ἐκ χιλίων δραχμῶν.

Ἐκκλησίαι ἐν τῇ διασπορᾷ

Κοινότης ἑλλην. Λόουελ.—Ὁ ναὸς τῆς κοινότητος ταύτης προαγγέλλεται ὡς ἐκ τῶν ὠραιότερων ἑλληνικῶν ἐν Ἀμερικῇ ναῶν ἐξοδευθήσονται δι' αὐτὸν 225,000 φράγκων. Προϊστάμενος τῆς κοινότητος διατελεῖ ὁ αἰδεσ. πρεσβύτερος κ. Νικόλαος Λάζαρης, πρόεδρος ὁ κ. Γκουζούλης.—Ἐν Λόουελ ἤρξατο ἀπὸ μηνὸς ἐκδιδομένη νέα ἐβδομαδιαία ἐφημερίς ἑλληνικὴ, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐνωσις».

Κοινότης ἑλλην. Μάντζεστερ.—ὑπὸ τῶν ἐν Μάντσεστερ τῆς Ἀμερικῆς ὁμογενῶν ἀπεφασίσθη ἡ ἀνέγερσις ἑλλην. ὀρθοδόξου ναοῦ, δι' ὃν ἱκανὰ ἐκ συνεισφορῶν εἰσепράχθησαν. Προϊστάμενος τῆς κοινότητος ἐστὶν ὁ πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Ἀμβρόσιος Παρασχάκης ἐργαζόμενος πολὺ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ εὐσεβοῦς ἔργου.

Κοινότης ἑλλ. Βουφάλου. — Ἡ ἑλλ. κοινότης Βουφάλου πρὸ μηνὸς ἐτέλεσε τὰ ἐγκρίνια τοῦ νοῦ αὐτῆς, ἐν οἷς παρήσαν τριακόσιοι περίπου ὁμογενεῖς ἐκ Βουφάλου, Ὁρλεάνης, Νιχαύρα, Ρότσεστερ, Λόκπορτ, καὶ ἐτέρων γειτονικῶν πόλεων. Ἐάν τὰ οἰκονομικά αὐτῶν ἐπιτρέψωσιν, οἱ ἐν Βουφάλῳ ὁμογενεῖς προτίθενται ν' ἀνεγείρωσιν ἐκ βάρων ἴδιον νόν.

Κοινότης Βενετίας. — Ἀπῆλθε πρὸ τινων ἡμερῶν εἰς τὴν πικρίδα αὐτοῦ Κρήτην, πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν οἰκείων, ὁ ἕτερος τῶν ἐφημερίων τῆς ἑλληνικῆς ἐν Βενετίᾳ κοινότητος πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Ἀγαθάνγελος Ξηρουχάκης.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ Πνευματικὸν δικαστήριον

(Διατακτικὸν τῆς ὑπ' αὐτ. ἀριθ. 83 καὶ ἡμερ. 16 8) θρίου 1904 ἀποφάσεως τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου).

Διὰ ταῦτα

Ἰδὼν καὶ τὰ ἀρθρ. 77 καὶ ἐπ. 207 τῶν πατριαρχικῶν Δικονομικῶν Ὁδηγιῶν,

Διὰ τὸν ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεῖ,

Ἀπορρίπτει τὰ ἐν τῷ σκεπτικῷ ἀπορριπτέα,

Δέχεται ἐν μέρει τὴν ὑπ' ἀρθ. πρωτ. 5678 καὶ ἡμερομ. 8 Αὐγούστου 1906 ἀγωγὴν τῆς Ἀγγελικῆς Γεωργίου κατὰ Ἀθανασίου Γεωργίου ὡς νόμιμον καὶ βάσιμον,

Κηρύττει τὴν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑφιστάμενην μνηστειάν διαλελυμένην ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου μεθ' ὅλων τῶν νομίμων συνεπειῶν,

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἐπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως» δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθησι τῷ ἐναγομένῳ ὡς ὑπαιτίῳ τῆς διαλύσεως τῆς μνηστειᾶς τὰ δικαστικά ἐξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῷ σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικηγόρων ἀνόντα εἰς γρόσια δικόσια ὀγδοήκοντα πέντε (ἀρ. 285) προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλη αὐθημερόν.

Ὁ προεδρεύων

1

† Ὁ Μέγας πρωτοσύγκελλος Καλλίνικος

ὁ Α' γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ Πνευματικὸν δικαστήριον

(Διατακτικὸν τῆς ὑπ' αὐτ. ἀρ. 75 καὶ ἡμερομ. 22 Σεπτεμβρίου 1906 ἐρήμην ἀποφάσεως)

Διὰ ταῦτα

Ἰδὼν καὶ τὰ ἀρθρ. 77 καὶ ἐπ. 207 τῶν πατριαρχικῶν Δικονομικῶν Ὁδηγιῶν,

Διὰ τὸν ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον Παμψηφεῖ,

Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 4371 καὶ ἡμερομ. 21 ἰου-

νίου 1906 περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν τῆς Μαρίας Γιωβάνοβιτς τῷ γένῳ Νικολάου Καραμπουρουνῆ, κατοικοῦ Σισλῆ, κατὰ Ἰωσήφ Γιωβάνοβιτς, ὑπηκόου Μαυροβουνίου, ἄλλοτε καβάση τοῦ Ρωσικοῦ προξενίου Ἰάφας, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην,

Κηρύττει τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων ὑφιστάμενον γάμον διαλυτόν ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου,

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἐπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως» δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ,

Ἐπιτίθησι τῷ ἐναγομένῳ, ὡς ἡτηθέντι ἐν τῇ δίκῃ, τὰ δικαστικά ἐξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικηγόρων ἀνόντα εἰς γρόσια τριακόσια ἐβδομήκοντα πέντε (ἀρ. 375) προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλη αὐθημερόν.

3

Ὁ προεδρεύων

† Ὁ Μέγας πρωτοσύγκελλος Καλλίνικος

Ὁ Α' γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος.

Διδακτικά βιβλία ἐγκριθέντα παρὰ τῆς Π. Κ. Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπῆς.

Ἀθανασιάδου Α. — Φυσικὴ Ἱστορία, τευχ. Α' ἐκδ. 5 ἐν Κων)πόλει 1905 βιβλιοπ. Δεπάστα-Σφύρα-Γεράρδου.

Βασιούλη Κ. — Πρακτικὴ Ἀριθμητικὴ τευχ. Β' 1906 ἐν Κων)πόλει τυπ. Ἀριστοβ. καὶ Ἀναστασιάδου.

Δραγάτη Ι. — Στοιχεῖα Φυσικῆς ἐν Ἀθήναις 1906 τυπογρ. Ἀθ. Παπασπύρου.

Δραγάτη Ι. — Φυσικὴ Ἱστορία, ἐν Ἀθήναις 1906 τυπογρ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου.

Κουτσομπτοπούλου Δ. — Ζωολογία ἐν Ἀθήναις 1904 τυπογρ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου.

Κουτσομπτοπούλου Δ. — Φυσικὴ Ἱστορία μέρ. Α' ἐν Ἀθήναις 1903 τυπ. Ἀν. Κωνσταντινίδου.

Κουτσομπτοπούλου Δ. — Φυσικὴ Πειραματικὴ ἐν Ἀθήναις 1902 τυπ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου.

Μάνου Β. — Φυσικὴ Ἱστορία τευχ. Δ' ἐν Κων)πόλει 1905 βιβλ. Δεπάστα-Σφύρα-Γεράρδου.

Μέγα Α. — Κοσμογραφία ἐκδ. 3 ἐν Κων)πόλει 1905 βιβλ. Δεπάστα-Σφύρα-Γεράρδου.

Πετσοπούλου Δ. καὶ Διάγγελη Μ. — Ἑλληνικὸν Ἀναγνωσματοῦρον «Πρόοδος» ἐτ. σχολ. Γ' ἐν Κων)πόλει 1906 βιβλ. Ι. Σαϊτανίδου.

Σφέτσου Γ. — Στοιχεῖα Φυσικῆς Ἱστορίας ἐν Ἀθήναις 1904 τυπογρ. Ἀποστολοπούλου.

Ἐκ τοῦ Γραφείου

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Π. III - 726863